

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
zł. 12.

N° 150.

Pojedynczy numer na wielino-
wym papierze gr. 10.

WTOREK DNI 5 LIPCA 1851 ROKU.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumitara.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 6, 289	+13, 4	+ 8,6	połu: nocny	pochmurno	
4. 12	„ 6, 695	+16, 3	+ 8,3	„ średni	pogoda z chmur:	
3	„ 6, 626	+17, 3	+ 8,1	„ „	chmury	
9	„ 6, 881	+13, 2	+ 6,7	„ „	pogoda z chmur:	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Kraków. — *Kuryer francuzki* umieścił w swoim piśmie Nro 171 z Londynu, następujący artykuł wyjęty z dziennika *Morning Chronicle*:

„Jeżeli wojna potrwa w Polsce, Francya będzie przymuszona wdać się w tę sprawę, albowiem dowiadujemy się z wiarogodnego źródła, iż ministeryum francuzkiemu następcza się pomysł, że powodzenia Rosyi staną się hasłem domowey wojny we Francyi, a w tym razie, iako i w sprawie Belgów, woli się spuścić na losy wojny zagraniczney niżeli domowey. Co do nas, ofiarujemy Polakom samę tylko sympatya. Nie mamy takich przyczyn iak Francya do wdania się w ich sprawę. Jakieżby ministeryum ośmieliło się wplątać naród w wojnę dla utrzymania lub wywalczenia niepodległości innego narodu? Bądźmy pierwey sprawiedliwemi, aniżeli wspaniałemi, jest to dawna zasada, a o barczeniu narodowym długiem, nie jesteśmy w stanie prowadzić wojny z powodu jedynie wspaniałomyślności. 57

Tenże dziennik donosi: jesteśmy szczęśliwemi, iż możemy ogłosić, że niektóre trudności, niedozwalające przyjęcia ofiarowaney korony x cętu *Leopoldowi*, zostały usunione, i że spodziewamy się zadowalającego powszechnie załatwienia sprawy Belgów.

Angielski dziennik *Sun* wyraża się w sprawie Polski iak następuje: — „Często złe sprawa dobre; można to przysłowie dawne doskonale zastosować do spóźnienia Francyi i Anglii wdaniu się do sprawy Polski. Gdyby te dwa, tak wielki wpływ mające mocarstwa, były się udały do cesarza *Mikołaja*, i uczyniły mu przedstawienia na korzyść Polaków zaraz w samym początku rewolucyi, gdy ię zaród tłał tylko w księztwie warszawskiem, i za nim Wołyń, Litwa i Podole do nię przystąpiły, przedstawienia te miałyby na celu wzwać cesarza Rosyi do nadania mieszkańcom Warszawy konstytucyi, przyznaney na wiedeńskim kongressie, ta się im bowiem z prawa przynależała, albo przynajmniej do uznania niepodległości księztwa warszawskiego. Dziś zamiast mieszania się tych dwóch

potężnych flotorów w tę sprawę, mogą wystąpić na obszerniejsze pole, i przybrać ton stanowczy; mogą żądać przywrócenia królestwa polskiego, a przynajmniej części należący do Rosyi, albowiem to tylko może zaspokoić Polaków.

Warszawa powinna być wolną wraz z Litwą, Wołyniem, Podolem i Ukrainą, lub wojna zagłady, dotąd trwająca, pociągnie się dopóty, dopóki z wojsk obudwóch niepozostanie tylko nieco ludzi dla doniesienia o swojej zupełny klęsce. Polacy uzyskali prawo do zupełny niepodległości. Rozwinęli talenta, waleczność, energią i umiarkowanie; są oni po stokroć wyższymi nad tych rysiów którzy pragną ich pokonać, i powinni zwyciężyć. Wypadki wydarzające się we Francyi i Anglii dopomagają ich sprawie. Każdy błąd Filipa Ludwika, kompromitujący jego popularność i jego wsteczny system, przynosi korzyść bohaterom ziomkom *Sobieskiego* i *Kościuszki*. Każdy krok w Anglii posunięty do reformy jest również korzystnym dla Polaków. Oby się jeszcze z kilka potrzyimali miesiący a pewno zwyciężą. „

“Wiedzą dobrze rządy francuzki i angielski, iż się muszą wdać koniecznie w sprawę Polski; że klasa oświecona ludu iednego i drugiego kraju nie ścierpi, aby cały naród został zniszczonym, kiedy iedno słowo przez ich władców wyrzeczone może zapobiedz tęg smutny katastrofie. Dla czegoż nie wdaią się w tym razie lub czemu nie czynią chociaż przedstawień? Przypniemy wprowadzie że ministerjum jest dosyć zatrudnionem reformą i ięg skutkami, lecz położenie angielskiego rządu nie jest tyle drażliwem, aby nie zdołało wstrzymać potoków krwi przelewających się w Polsce. Kraj ten nieszczęśliwy już utracił kilku najlepszych generałów i czoło swojego wojska, dla czegoż gabinet nasz nie wdaie się, aby zapobiedz nowym strasom? Polacy są, lub koniecznie być powin-

ni naturalnemi protektorami Europy przeciwko Rosyanom, mało co więcéy uobyczajonemi jak przed lat 1000. Petersburgski gabinet, iakkolwiek nieprzezorny, czuje to przecież doskonale. Zład to pochodzi iego upór przy panowaniu nad Polską.

“Lecz dzięki *Naywyższemu*, nadszedł czas w którym wilk musi puścić swoją zdobycz. Bydź może, iż każdy będzie musiał powrócić to co niesprawiedliwie zagarnął. Sprawa Belgów, porównana z sprawą Polski jest niczém. Jednakowoż gabinetu francuzki i angielski wysilają się na wynalezienie pośredawczych środków do załatwienia interesów Belgii, a zostawiają sprawę Polski poruczeniu Opatrzności i czulemu polityowaniu rossyjskiego władcy. „

P. Severin, poseł rossyjski przy rządzie Szwajcarskim, podał notę sprzymierzonemu rządowi, w której wyrażając delikatnie niezadowolenia swojego monarchy z powodu obawy Szwajcarów, którym wielkie niegroziło niebezpieczeństwo, kończy swoje pismo temi wyrazy: “Niepotrzebnie Szwajcaria oświadczyła swój zamiar publicznie, że w przypadku europejskiéy wojny, zachowa ścisłą neutralność, albowiem jest do niéy przez traktaty obowiązana. Również było zbyt czynnem wyzywać sprzymierzone mocarstwa do wyraźnego teyże neutralności uznania, albowiem one zabezpieczyły dobrodzięstwo federacyi. Z tém wszystkiem poseł, aby niepozostawić żadney wątpliwości względem sposobu myślenia N. Cesarza, swojego Pana, jest upoważnionym oświadczyć, iż Rosya postanowiła szanować neutralność federacyi szwajcarskiéy, o ile ją taż sama będzie szanować i starać się aby ją inni także szanowali.

WARSZAWA 1 Lipca — Przeglądanie papierów zabranych w dniu onegdajszym ciągnie się jak najstaranniej; lecz ponieważ ich jest wiele, nie mogło być jeszcze ukończony.

Tym czasem biega ogromna massa baiek, które rosną przechodząc z ust do ust. Już zaraz w pierwszym dniu obnoszono się z nieprawdziwą listą uwięzionych, na której umieszczono osoby lub znieawidzone w opinii publicznej lub też przez prywatną czyją niechęć podane. W tłumach ludu widzeliśmy w Niedzielę podobną listę z 19 osób złożoną, których więkza połowa mylnie była zamieszczona, a troskliwie ją sobie przepisywano. Zważać jednak należy, iż nawet między uwięzionymi są tacy (jak urzędowe niesie ogłoszenie) którzy nie z powodu podejrzeń, lecz jedynie dla tego przytrzymani, iż zostawali w bliższych prywatnych stosunkach z obwinionymi. Krok podobny doradzała ostrożność, zwłaszcza w przedmiocie tak ważnym, obchodzącym sprawę całego narodu. Mogą więc być między uwięzionymi i zupełnie niewinni; jakoż już słysząc, iż w papierach pułkownika *Słupeckiego*, nie tylko nie masz nic podeyrzanego, lecz owszem widać jego uczucia patryjotyczne.

Z resztą, iak z jednéj strony skład komisyi przeglądającej papiery może zaspokoić wymagania opinii publicznej, tak też i wyznaczenie sądu wojennego dowodzi podobnejże troskliwości; w sądzie tym prezydować będzie generał brygady *Węgierski*, a między członkami jego są kapitanowie: *Drzewiecki*, *Przeradzki*, Porucznicy: *Mochacki*, *Rupniewski*.

Słyszając, iż za generałami *Kurutą* i *Knorringem*, pociągnął także korpus *Kreutza* dla działania przeciwko powstaniu Litwy.

Dowiadujemy się że jen. *Rüdiger* dla tego był przeszedł Wieprz, iż przez Podlaskie miał przeprowadzić 2000 koni dla głównej armii, której jazda i zaprzęgi są bardzo zniszczone. Coby to za szacowna zdobycz była dla nas, gdyby go był jen. *Jankowski* pobił.

Szanowny P. *Tęgoborski* konsul rossyjski w Gdańsku, przemieścił się do Torunia, ażeby z bliska tem lepiej mógł doglądać zaopatrowanie wojska rossyjskiego.

W Płockiem Rosyianie cofnęli się zupełnie z obwodu lipnowskiego; i Płock jest przez nich opuszczony — lecz zdaje się, iż chcą zatrzymać linię od Wyszogrodu do Pułtuska.— W Podlaskiem około Siedlec kreca się tylko ich patrole.

Umieszczamy tu odezwę, iaką podczas wkroczenia na Żmudź jen. *Pahlen*, książę *Giedroyc* biskup Żmudzki wydał do jednego z Naczelników powatania, i odpowiedź tegoż Naczelnika:

“W. M. Dobrodzieju! Pan generał gubernator Łotlandyi, Estlandyi i Kurlandyi, generał-porucznik *Pahlen* w proklamacyi swojej, uczynioney do obywateli Wileńskięj gubernii dnia 10 b. m., a osobliwie do mieszkańców żmudzkich powiatów, iuz zapowiedział tak o mem przybyciu do tego główney kwatery, iak i o tem, że z wyraźnej woli Najjaśniejszego Cesarza, Pana Najmiłosiwszego, mam przedłożyć tymże obywatelom niektóre uwagi, pochodzące z miłosierdzia łaskawego Monarchy.

Spełniając dzisiaj tę świętą powinność przesyłam załączającą się do Wielm. P. Dobrodziera odezwę moją, do współziomków moich obywateli Żmudzi. — Wyłożone w niej uwagi, są czerpane z źródeł pewnych i mocnego przekonania. Zastanawiając się nad okropnością stanu terażniejszego i przyszłego błogosławioney żmudzkiej krainy, iaka może nastąpić za dalszem ociąganiem się, w złożeniu wiarotomnie podjętego oręźa, ja mam nadzieję, że zbawienna rada moja, nie zostanie przez współziomków odrzuconą.

Najmilsi bracia obywatele! Postenowienie Najjaśniejszego Pana jest niezmiennie, iżby w zaburzonym podwładnym mu kraju, porządek prawny był przywrócony.— Ktokolwiek zaś zna wielkość potęgi Imperium Rossyjskiego i zamożność onego we wszelkiego sposoby, nie może bynajmniej wątpić, ażeby ten zamiar nie był doprowadzony do skutku. — Kochani współziomkowie! widacie już przed

oczyma waszemi i w zagrodach waszych walczone pułki Rossyan z piorunującemi działami, i jeszcze może bydz lądem i morzem wielce pomnożona ich liczba, a zbrojne i półdzikie kupy plemion bałwochwalczych i machometanśkich, lecz wiernych swojemu monarsze, dawno już ruszyły z koczowisk swoich, i zbliżają się dla pogromienia naruszcicielów wewnętrznego pokoju. — Próżne zatem i daremne będą wszelkie zamachy i usiłowania wasze, najmilsi bracia Obywatele! zupełne starganie sił naszych i surowość kar nieomylnie nastąpić musi, jeżeli niepospieszycie złożyć broni, i oświadczyć szczerą submissję i poddanie się prawemu Rządowi. Wzywa was do tego kochani współziomkowie, sam monarcha Pan Nasz Najmłodszy w ukazie swoim 22 przeszłego marca wydanym, wzywa z Najwyższej woli Jego, Naczelny Wódz, jen. gubernator baron *Pahlen*, mąż pełn ludzkości i najlepszy dla was, łącząc nakoniec i ja na tejże podstawie moję najmilszą do was prozbę.

Pan baron zaręcza, że negocjacya w tym celu zrobiona osobiście przez W. P. Dobrodziecia lub Parlamentarza, za odgłosem trąby, okazaniem czerwonej powiazki na rękę i biały chorągwi, będzie przezeń przyjęta, i bezpieczeństwo osób zostanie zabezpieczone.

Mam honor bydz z prawdziwym szacunkiem Wilmożnego W. M. Pana dobrodziecia najniższym sługą.

Szawle N. 140, 25 Kwietnia (7 Maja) 1831 r.

Szymon Michał Xze *Giedroyd*
Biskup Koad. Żmud.

Odpowiedź:

Do Xięcia Szym: Giedroycia Biskupa Adymitańskiego Koadjutora Żmudzkiego i t. d.

Xiąże! Z boleścią mieszkańcy Żmudzi czytali twoją odezwę, ze smutkiem widzą, żeś fałszem skalał twe usta. Tyś wzrósł między

nami przez lat 40 byłeś świadkiem cierpień naszych i przez lat tyleż sam je znosiłeś. Ty wiesz, iak gnieciony iazrmem lud nasz dobry, cierpliwy, łagodny, w milczeniu dźwigał kajdany. Nakoniec przepętnił się kielich goryczy, i dłużey cierpieć niepodobna było. Urzędnicy skarbowi, te nienasycone piawki, wysłały nam grosz ostatni; urzędnicy wojskowi napoili nas poniżeniem i wzgardą, i jedyny sposób życia, zboże, krwawym potem z ziemi wydobyte, zabrano dla woyska, które z polakami walczy, całą młodzież na rekrutą brano dla mordowania Zaniemeńskich braci. Czyż niewiedziałeś xiąże, iak *Nowosilców*, *Pelikan*, *Horn*, *Botwinko* i cała zgraja łotrów niższych, młodzież szkolną więziła, i wymusiła na niektórych torturami wyznanie uroioney winy? iak oyców famli przez lat kilka trzymano w podziemnych więzieniach stolicy, póki za niewinnych uznano? Czyż nie wiesz, że i teraz w dalekiem wygnaniu, ciż sami z otęschnieniem wglądają powrotu? Wszystkiego byłeś świadkiem i zamiast wstawienia się za nami, zamiast łączenia się z szanownem naszym zgromadzeniem duchownem, które błogosławi naszym usiłowaniam i błaga Najwyższego za nasze powodzenie, Ty Xiąże kłamliwemi usty przemawiasz do ludu, który już ciebie nieuznaje za swego pasterza; ty obiecujesz łagodność, a w Osztynie wyrzynają kapłanów, gwałcą dziewice, w Wilnie jeńców wojennych śmiercią karzą, na Żmudzi całą ludność mężką z ogolonemi głowami na wieczne wygnanie pędzą! Porzuć kapłanie misyję niegodną twego charakteru, uwłaczającą twej sławie, przypomnij żeś Polak, a nadewszystko pamiętaj, że jest Sąd potomności na ziemi, a Sąd Boga w Niebie!

Na ostatnich targach Warszawskich płacno za korzec Żyta od zł. 26 do 28 i poł. — Pszenicy od 33 i poł do 36. — Jęczmienia od 24 do 26. — Owsa od 17 do 20. — Siana furę jednokonną od 15 do 26; parokonną od 30 do 34. — Słomy furę od 6 do 9.

D O N I E S I Ę N I E.

Potrzebujący Ekonomu znającego dokładnie gospodarstwo wiejskie i dobrymi zaświadczeniami opatrzonego, zechcą się dowiedzieć w redakcyi gazety krakowskiej.